

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 12 năm 2018

Số 426

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Đường nào là đường chánh pháp?
- 2) Nguyên lý thâm sâu nằm ở đâu?
- 3) Việc làm nào dễ quên?
- 4) Sự tiến hóa đến nơi nào?
- 5) Người tu thiền mất quân bình thì phải làm sao?
- 6) Muốn thông đạt tình yêu thương thì phải làm sao?
- 7) Muốn giải nghiệp lực thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 04-03-2001 3: 20 AM 1) Hỏi: Đường nào là đường chánh pháp? Đáp: Thừa đường xuất phát từ trung tâm bộ đầu là đường chánh pháp, không thể bóp méo sự thật. Kệ: Trung tâm sinh lực cần khôn trụ Giải tỏa phiền ưu lại giải mù Quyết định rõ rệt chung tiến bước Đường đời đường đạo chẳng khờ ngu.	Monaco, 05-03-2001 5: 55 AM 2) Hỏi: Nguyên lý thâm sâu nằm ở đâu? Đáp: Thừa nguyên lý thâm sâu nằm ở trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ. Kệ: Nguyên lý sáng choang ở cõi Trời Hành thông thanh tịnh chẳng xa rời Duyên đời kết hợp tâm thành tiến Giải tỏa bình tâm tự nổi liền.
Monaco, 06-03-2001 3: 05 AM 3) Hỏi: Việc làm nào dễ quên? Đáp: Thừa việc làm cho chính mình rất dễ quên. Kệ: Làm quen không cần chi lưu ý Đụng chạm mới nhớ mới hiểu tùy Biết được chính mình đã dự tiến Quý Trời quý họ tự tâm yên.	Monaco, 07-03-2001 10: 45 AM 4) Hỏi: Sự tiến hóa đến nơi nào? Đáp: Thừa sự tiến hóa tự đạt tới sự vui tươi vô cùng. Kệ: Thực hành đến tới thanh cao tiến Học hành tự tiến trong thanh nhẹ Tự đạt tâm tự giác giải tâm định Cảm thông Trời Phật tự giải mê.
Monaco, 08-03-2001 2: 35 AM 5) Hỏi: Người tu thiền mất quân bình thì phải làm sao? Đáp: Thừa người tu thiền mất quân bình vì sự lo âu quá nhiều, thì phải dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật liên tục thì bộ đầu sẽ được yên dễ ngủ dễ tu và dễ thiền. Kệ: Mất quân bình ăn năn sám hối Tự mình niệm Phật chuyển thành ngôi Thức giác tâm tu chẳng sang tôi Quân bình tự đạt thật là vui.	Monaco, 09-03-2001 8: 35 AM 6) Hỏi: Muốn thông đạt tình yêu thương thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn thông đạt tình yêu thương chất phác thì phải dày công hành pháp tiến tới điển giới. Kệ: Dày công tu tiến sẽ thông duyên Trí tuệ phân minh khắp các miền Duyên đạo duyên đời không cắt đứt Tình thương đạo đức tái hồi duyên.
Monaco, ngày 10-03-2001 3: 37 AM 7) Hỏi: Muốn giải nghiệp lực thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn giải nghiệp lực thì phải hy sinh và tận độ, tâm thức trở về không thì mới chứng minh giải được nghiệp. Kệ: Thực hành giải tỏa trí phân minh Giải tỏa phiền ưu tự cứu mình Thức giác chơn hồn không dấy động Bình tâm tu luyện tự mình mình.	

MẪU ÁI 141

Điển thông xuất phát tròn vo
Bầu trời thế giới cam go vẫn hành
Bên trên thanh điển hợp thành
Mâu Ni khai triển an lành muôn năm.

Phần thanh điển chơn chánh là phần điển tròn, xuất ngôn trong lượng từ bi; còn phần ô trước là phần xuất ngôn kỳ thị sân si.

Bình tâm xét thế gắng ghi
Đời là tạm bợ sân si làm gì
Tình thương vĩnh cửu uy nghi
Mẹ đà mình giải con thì gắng theo.

Có uất hận mới có sân si, sân si là chậm tiến. Cho nên loài thú vật ít có sự hiểu biết hiền lương.

Loài người sẵn có đường gương
Chư Tiên chư Phật lập đường cảm giao
Điển thanh xuất phát thâm cao
Hòa chung thanh điển nơi nào cũng minh.

Tu là tự sửa phần trước điển trở nên thanh điển, vượt khỏi sức hút của hồng trần, nhiên hậu mới thừa tiếp được thanh điển cao siêu của chư Phật và chư Tiên.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 22/9/1973)

Ban Biên Tập kính chúc quý bạn đạo Vô Vi
một Giáng Sinh an lành, một Năm Mới
tràn đầy sức khỏe, tu hành tinh tấn
và gặt hái được nhiều thành quả tu tập.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Tôi tên là M V T, 75 tuổi, tuổi Kỷ Mùi, hiện thường trú tại NC Hoa Kỳ, qua bên đây năm 1990 bằng điện con bảo lãnh (đã 3 năm).

Khi tôi còn ở Việt Nam, vào năm 1978 tôi theo tu với 2 bạn: 1 - Anh Tư D (tác giả bức thư đính kèm) và 2 - là anh Ba Ch, tu theo pháp của Ông là Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí.

Tu được một năm tôi thấy anh Tư D đột nhiên phát điên cùng một lúc anh Ba Ch nổi nóng đến cực điểm vác dao chém vợ con. Vì vắng mặt Ông, tôi không biết hỏi nguyên do sự việc trên với ai, hỏi ông E và ông Sáu L, không ai giải thích thỏa đáng. Tôi hoảng quá, nên thôi, không dám công phu nữa.

Sau này tôi chuyển qua tu bên Tịnh Độ rồi tiến lên Thiền Tông của thầy Thanh Từ. Xét vì nghiệp quả còn quá nặng, không hành nổi Pháp môn Đốn Ngộ, nên trở lại Pháp môn Niệm Phật nhưng vẫn mong sẽ gặp mặt Ông để thọ sự chỉ giáo.

Kính thưa ông Tám, khi qua bên này tôi cũng không tìm ra địa chỉ của Ông, dịp may vừa rồi về VN, anh Tư D nhờ tôi, khi qua đây gởi thư cho Ông, tôi mới biết được. May cho tôi quá, đây là tôi gặp duyên lành để ông chỉ dạy.

Kính thưa Ông Tám, tôi phát nguyện tu với mục đích là: có được "Thân - Tâm Thanh - Tịnh" ở kiếp này và khi lâm chung sẽ được giải thoát khỏi vòng Lục Đạo Luân Hồi. Kính xin Ông lấy lòng từ bi dạy cho tôi đạt được tâm nguyện, tôi đội ơn ông mãi mãi.

Và sau đây, tôi nói rõ về nguyên nhân "Điên" của anh Tư D để ông chỉ dạy ảnh khỏi tái phát.

Mục đích Tư D tu vì sợ trẻ Kỳ Hội Long Hoa (vì đạo gốc của anh là Đạo Cao Đài). Ngày công phu bốn lần: Tý Ngọ Mẹo Dậu. Còn anh Ba Ch tu để đạt lục thông và có điện mạnh để trị bệnh cho bà con lối xóm, cũng công phu 4 thời.

- Mỗi đêm hai anh đều xuất hồn lên Thiên Đình, yết kiến Ngọc Hoàng Thượng Đế và cùng gặp bà Tây Vương Mẫu sắp mở hội Đào Tiên, có bia ghi danh sách tên tuổi của anh D - Ch trên Thiên Đình. Mừng quá, 5 giờ chiều hôm đó, hai người cùng Thiền để bỏ xác. Nghe tiếng động, anh Ba Ch mở mắt ra thấy anh D leo lên mái nhà giờ ngói vừa nói: trở ngại vì mái ngói này mà hồn không lên Thiên Đình được.

Hốt hoảng Ba Ch chạy về nhà vác dao rượt vợ con chém vì họ cản không cho tu. Còn Tư D từ đó điên luôn. Tôi thấy vậy cũng hoảng hồn không dám tu nữa (công phu), vì vậy mà tôi qua bên Tịnh Độ Tông.

Kính thưa ông Tám, tôi nói ra đây hết sự thật để Ông hiểu rõ nguyên do hậu độ chúng tôi đến con đường giải thoát.

Kính chúc Ông Tám được nhiều sức khỏe, để phổ độ chúng sanh, và tôi cũng rất mong Ông chiếu cố phúc đáp.

Kính thư. M V T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal, ngày 11 tháng 7 năm xxxx

Kính gởi ông M V T,

Vui nhận được thư của anh được biết anh vẫn nung nấu một đường hướng tu tiến giải thoát. Người muốn tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải tự ý thức rõ ràng nguyên lý của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp như sau: Pháp Lý Vô Vi cần phải phân tách rõ mọi sự việc trước khi hành. Vô Vi là làm từ việc lớn thành nhỏ, rồi nhỏ thành không. Khoa Học Huyền Bí là sự phát triển không ngừng nghỉ trong tâm thức hướng thượng từ tâm đời cho đến tâm đạo, khai thông điển giới của chính mình. Phật Pháp là tiến đến cõi thanh nhẹ, vạn sự ở trên đời là không.

Khi ý thức rõ ràng như vậy thì mới vững lòng thực hành Pháp Lý, bằng không mượn phương pháp thực hành của Pháp Lý Vô Vi mà hướng tâm về sự phù hộ thì sẽ tạo loạn cho chính mình mà thôi. Mỗi mỗi ở trần gian này, cảnh đời có trật tự đều là tốt đẹp. Tu về Pháp Lý Vô Vi, tức là đời đạo song tu, là phải tự lập lại trật tự cho thân xác bình an như: ăn uống điều độ cần thiết trong cuộc sống thì mới dễ hành pháp lý được.

Chúng ta có thể xác hiện tại cấu trúc từ siêu nhiên hình thành, thì phải dụng pháp thực hành đúng đắn thì tâm thức của chúng ta sẽ trở lại hồn nhiên và tự nhiên thì mới phù hợp với mức tiến tâm linh hiện hữu, chứ không phải muốn tu giải thoát mà đạt được đâu. Tự trở về trật tự từ đời lẫn đạo nhiên hậu mới thấy rõ kết quả của sự tu hành ở tương lai. Giờ giấc tu học tham thiền trật tự là điều rất cần thiết cho hành giả Vô Vi. Thực hành đúng đắn thì sẽ gạt hái được sự thanh tịnh của nội tâm. Đó là liều thuốc trị bá bệnh ở trần gian này, người thiếu thanh tịnh tức là người tự phá hoại thân kinh

khối óc của chính mình, mỗi người ở trên mặt đất này đều có sự sống khác nhau và chết khác nhau. Không ai giống ai cả. Sanh lúc nào không biết, cha mẹ nói lại ngày giờ mà thôi. Chết lúc nào cũng không hay, lo chi sanh tử mà tự làm cho khối óc bận rộn và sẽ không giải thoát được. Chỉ bằng giữ trật tự trong đường lối tu học, tự tu tự tiến đến giờ phút lâm chung cũng sẽ không bị bận loạn. Đó là điều cần thiết cho cuộc sanh tử trong một kiếp người. Nếu anh muốn tu Pháp Lý Vô Vi thì phải tự dứt khoát tình đời, hướng tâm về cõi vô sanh bất diệt. Đó là tự tạo cho chính mình một lối thoát vô cùng phát triển ở tương lai về phần hồn. Trước khi thực hành, cần liên lạc với hội ái hữu Vô Vi để xin đầy đủ tài liệu để đọc và nghiên cứu rõ ràng (*lá thư Vô Vi, kinh sách, băng video hoặc cassettes*). Hành để hiểu chứ không hành để ỷ lại và tầm tối. Chúc anh vui tiến..

Quý thương,
Lương sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Tây Đức, tháng 1 năm 1990

ĐỊA NGỤC TRẦN GIAN

Xác thân địa ngục đó bạn ơi!
Giam hồn giam vía, tự la Trời
Làm người ai biết mình đang bị
Khổ cực trần ai cảm thức thời.

Thức thời than thở khắp nơi nơi
Chẳng biết làm sao được nghỉ ngơi
Bực bội kêu la cùng khắp xứ
Ai thương ai khổ cũng do Trời.

Do Trời đặt luật ăn ngủ xơi
Ban bố tình thương chẳng xa rời
Sanh trụ hoại diệt tình giao cảm
Thực hành tâm dục chẳng buông rời.

Buông rời vì sợ thân thiếu thốn
Đâu dè tâm dạ đã tự chôn

Tranh chấp hướng về nơi động loạn
Cô lập tâm thân khổ dập dồn.

Dập dồn gán tưởng tưởng mình khôn
Trần thế đảo điên mất vía hồn
Phục vụ đâu dè tâm phá hoại
Tội hành thân xác chẳng còn khôn.

Còn khôn luận điệu trí mơ hồn
Chẳng biết thân tâm chẳng biết hồn
Gieo khổ tự gặt phần thiếu trí
Tiểu nhân tự hại chẳng sanh tồn.

Sanh tồn tự thức trí tự ôn
Bài vở châu thân vẫn sống còn
Xem cảnh xét người gia loạn động
Trần gian địa ngục vẫn sanh tồn.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Chín (tiếp theo)

QUAN ÂM CỨU KHỔ DỨNG NHIỀU TÒA SEN ĐÁ
NHÂN LOẠI LÀM LÀNH GIỚI SÁT LO PHÓNG SINH

...
Dương Sinh: Thưa, tại sao những chiếc ghế đá sen kia hào quang lại tỏa chiếu sáng ngời, cùng hiện rõ tên tuổi của người? Đệ tử thấy có cả phương danh của một bạn đạo Thánh Đức Đường.

Bồ Tát: Lành thay những đệ tử của Thánh Đức Đường thiện căn đều thâm hậu, chăm chỉ nghiên cứu kinh điển, đại đạo chân tu lập công, lập đức lớn lao, trong ngoài như một, nhẫn nhục tinh tiến, do đó cõi tây phương cực lạc đã chiếu theo công đức của họ mà an bài quả vị đài sen. Những đài sen lớn nhỏ kia còn tùy tâm tùy công đức của mỗi người mà thay đổi, cho nên nói: “Muốn có chỗ ở cõi trời, phải tu đức ở cõi người” (*Dục cầu thiên thượng vi, tu bồi thế gian đức*). Thế mới hay: “Việc do người làm” (*Sự tại nhân vi*).

Dương Sinh: Trúc biếc xanh cạnh chỗ ngồi của Bồ Tát tại sao lại có chim xanh đậu, miệng ngậm vòng ngọc Phật, vừa hót líu lo, vừa lần chuỗi châu, chẳng khác nào người đời niệm Phật lần tràng hạt vậy, quả là thích thú, song chẳng rõ chim nói điều chi?

Bồ Tát: Lành thay, con chim xanh này là chim thần, còn gọi là chim loan, miệng vừa lần châu chuỗi vừa niệm Phật, điều đó chứng tỏ rằng loài chim cũng có con siêu thoát. Còn người đời ai ai cũng có miệng có tay song lại chẳng niệm Phật, chẳng lần tràng hạt, miệng họ toàn dành để nói điều gian xảo, trá ngụy, độc ác quả là

thua kém loài chim, vì chim biết nói tiếng êm dịu nhẹ nhàng nghe đã vui tai lại còn tiêu sầu giải muộn, diệt trừ hỏa khí. Chim thiêng trong rừng trúc biếc, tâm trí đã nương theo pháp nên miệng không ngớt niệm danh hiệu Phật và đạt thành chính quả, còn người đời há lại không mau mau tu tâm sửa miệng sao? Rừng trúc biếc là một cảnh tiên thánh tự nhiên ở bên ngoài chốn phàm trần, màu trúc biếc hòa nhập màu trời, thảm cỏ xanh êm như nệm, dòng nước trôi man mác, sống một ngày trên đó bằng cả năm hạnh phúc dưới trần. Đài sen đá, thảm cỏ xanh nằm ngồi êm ái thanh thoi, đã vì chúng sinh chuẩn bị chỗ ngồi đệ nhất hạng như vậy, mong tất cả người đời hãy bước lên thuyền pháp.

Dương Sinh: Thiện căn của chim loan quả thực sâu dày. Thưa Quán thế Âm Bồ Tát, sách Luân Hồi Du Ký sắp hoàn thành, Bồ Tát phát nguyện rằng “không cứu độ chúng sinh, thề không thành Phật” và còn dạy rằng “cầm thú dễ tu, người đời khó độ”. Từ muôn ngàn kiếp trước tới giờ chúng sinh oan nghiệp trùng trùng, xương trắng chất thành non, có kẻ muốn tu đạo thiện lành song vì thân thể lắm bệnh hoạn gia đình xáo xáo, con cháu ngược ngạo, nghịch cảnh không dứt, khiến kẻ tu đạo tâm có thừa mà sức chẳng đủ, Bồ Tát đã nguyện cứu độ hết chúng sinh, vậy xin ngài chỉ giáo cho ngã đường đi tới đích, hầu giúp mọi người thân tâm thường an lạc, vạn sự như ý, mới có thể chuyên chú tu đạo để tính linh mau có ngày thành Phật.

Bồ Tát: Ta tuy phát nguyện cứu độ chúng sinh song chúng sinh si mê chưa thể diệt dục tu tâm sửa tính nên càng lúc càng đắm chìm sâu thêm, biển khổ lại mênh mông, trôi dạt không biết đâu là bờ bến nên chưa thành Phật, có thể nói: “Phật chẳng thể độ người, mà người phải tự độ mình”. Bữa nay tạm mượn một chương sách Luân Hồi Du Ký để trình bày “cái đạo chúng sinh tự độ mình thành Phật”. Từ ngàn xưa tới nay, chúng sinh trên đời thường cá lớn nuốt cá bé, người giết chóc người, người tàn sát thú để ăn thịt uống máu, nên tính linh của người và thú lẫn lộn, khiến thân tâm người càng ngày càng biến đổi. Vì trong cơ thể người có máu thịt các loài cầm thú, huyết khí của người và thú không thể điều hòa, tự nhiên sinh bệnh tật. Cho nên những kẻ ăn thịt, tính linh họ và thú dễ bị hỗn độn, ảnh

hưởng tới tâm tính người, khiến lòng người đời nay không bằng người đời trước, khắp nơi thấy toàn hiện tượng mặt người dạ thú. Nhất là con người sống ở xã hội văn minh, lại còn có nhiều hành vi dã man hơn đâu hết, đã từ lâu con người đã xâm phạm lãnh vực đời sống loài vật, làm tổn hại sinh linh chúng quá nhiều, cho nên mối tương quan của đạo sống giữa người và vật không còn tốt lành đẹp đẽ, tính linh của người bị ảnh hưởng nghiệp lực hạ cấp đọa lạc vô cùng, ngày đạt đạo thành Phật quá xa. Bởi vậy người muốn thành đạo phải đoạn tuyệt ác nghiệp với loài vật, cửu ăn mặn, giới sát sinh, chỉ lo phóng sinh để hoàn thành nhân tính thanh tịnh, lo thực hiện trách nhiệm giúp đỡ loài vật thành đạo, tự nhiên ngày càng gần Phật.

(còn tiếp)

